పీఠిక

ఓ విశ్వబ్రాహ్మణులారా!

నేనీక్రింద బొందుపరచు హంశములను బూర్తిగా జదివికొని దానియందుండు విధిని గమనింతురని కోరుచుంటిని సంధ్యావందనము లనేక విధముల మనవారచ్ఛిత్తించి బ్రచురించిరి గాని యవి బాలబో ధకంబుగా నుండక ననేకులందుండు విష్వక్ర్కియల నెట్లా చరింపవలె నని సంకోచించుటను జూచి నీ గ్రంథమును బ్రచురింపచేసితిని. యిందుమంత్రముల కెదురు జేయుక్రియలను విరళముగ దెలిపియుంటి ని గానసుబోధకంబగునని దలంచెదను. యీగ్రంధాంత మందాశీర్వచ నపనసలు గూడ దెలుపబడెను దాని నాశీర్వచన కాలముననువచించి యాశీర్వచించిన శ్రేయోదాయకంబని దలంచెద.

ఇట్లు

అండలూరి గంగాధరఆచార్యులు.

ఈపుస్తకము నలయువారలు విజయనగరం బొండాడవారి వీధిలో పైవారి పేరట వ్రాసికొనేది.

ఓం

శ్రీ విశ్వకర్మపరబ్రహ్మణే నమః

స్నానవిధి.

కేశవాయస్వాహా। నారాయణాయస్వాహా। మాధవాయస్వాహా॥ హరేః శ్రీవిశ్వబ్రహ్మణేనమః॥

ఉత్తిష్ఠంతు భూత... భూర్భువస్సువరోం... మమోపాత్త దురితక్షయద్వారా - శుభే... ధర్మపత్నీ సమేతస్య సకుటుంబస్య క్షేమస్థైర్య విజయ అభయ ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాభి వృధ్యర్థం ధర్మార్థకామ మోక్ష చతుర్విధ పురుష ఫలావాప్త్యర్థం మమశరీరే వర్తమాన వర్తిష్యమాన వాతపిత్త శ్లేష్మజ్వర ప్రమేహ పైత్య కుష్ఠు శూల ధాతు భగంధరాది సకలదోష నివారణార్థం॥ గోదావరీస్నాన మహంకరిష్యే॥ (స్నానముచేసుకునేది)

పిప్పలాదాత్స ముత్పన్నే। కృత్తిలోకేభయంకరః। మృత్యుకాంతె మయారత్తం మహారాధం ప్రకల్పయేత్॥ ౧ అంబత్వద్దర్శనాన్ముక్తి। నజానేస్నానజంఫలం। స్వర్గారోహణసోపానాం। మహాపుణ్యాతరంగిణీ॥ ౨ పుష్యార్కే జన్మనక్షత్రే వ్యతీపాతె దినత్రయం। సకృద్గోదావరీస్నానం కులకోటి సముద్ధరేత్॥ ౩ మార్కండేయవటే కృష్ణే రోహిణ్యాంచమహోదధేః। ఇంద్రద్యుమ్నె శిరస్నానం పునర్జన్మం నవి

ద్యతే॥ ఈ యీశ్లోకము పఠించుచూ పాదములు జంఘలు కటి కంఠము శిరస్నానము చేసినయెడల పంచాంగస్నానమనబడును॥

ఆపోహిష్ఠామయో ... ఆపోజనయథాచనః ... యీమంత్రముకు మార్జనమనగా ఉదకము శిరస్సునందు పడేటట్లు జల్లుకునేది.

దివాకరనమస్తుభ్యం। పాపజ్ఞానవినాశన। త్రియామయాంకర విశ్వాత్మ। భాస్కరాయనమోనమః॥ శ్రీ ఛాయాఛాయా సమేత శ్రీ సూర్యనారాయణ ప్రీత్యర్థం ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి॥ దోసిలి యందు ఉదకముపుంచుకొని మూడుపర్యాయములు సూర్యునకెదురుగ విడిచి నమస్కరించేది. సంధ్యావందనమందు పూర్తిగ మంత్రములన్ని వుండుటచేత స్నానవిధిలో సూచనగవ్రాయుటమయినది.

త్ర్యంబకం యజామహే। సుగంధింపుష్టివర్ధనం। ఊర్వారుకమివబంధనాత్। మృత్యోర్ముక్షీయ। మామృతాత్॥ ఉదయ మాధ్యాహ్న వేళలయందు విభూదితడిపి ధరించేది రాత్రితడుపనక్కరలేదు

గంధద్వారాందురాధర్షాం। నిత్యపుష్టాంకరీషిణీం ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూతానాంతా మిహోపహ్వయే శ్రియం॥ గంధాక్షతలు ధరించేది.

యజ్ఞోపవీతం పరమంపవిత్రం। ప్రజాపతేర్యత్సహజం పురస్తాత్। ఆయుష్యమగ్ర్యంప్రతిముంచశుభ్రం।యజ్ఞోపవీతం బలమస్తుతేజః॥ యీమంత్రము చెప్పుతూ ఐయిదుజంధ్యములను ప్రత్యేకప్రత్యేకం ధరించేది.

చైత్రము. వైశాఖము.	వసంతఋతువు.	ఆశ్వయుజము. కార్తీకము.	శరదృతువు.
జ్యేష్ఠము. ఆషాఢము.	గ్రీష్మఋతువు.	మార్గశిరము. పుష్యము.	హేమంతఋతువు.
శ్రావణము. భాద్రపదము.	వర్షఋతువు.	మాఘము. ఫాల్గుణము.	శిశిరఋతువు.

౧ పాడ్యమికి ప్రతిపత్తిథి- ౨ విదియకు ద్వితీయ- ౩ తదియకు తృతీయ్య ౪ చవితికి చతుర్థి ౫ పంచమి ౬ షష్టి ౭ సప్తమి ౮ అష్టమి ౯ నవమి ౧౦ దశమి ౧౧ ఏకాదశి ౧౨ ద్వాదశి ౧౩ త్రయోదశి ౧౪ చతుర్దశి ౧౫ పౌర్ణమాశ్యామ్ ౩౦ అమావాశ్యామ్॥

ఆషాఢమాసములో కర్కాటక సంక్రాంతి మొదలు దక్షిణాయనము పౌష్యమువరకు- పౌష్యమాసములో మకరసంక్రాంతి మొదలు ఉత్తరాయణము ఆషాడమువరకు అని తెలియవలెను- ఆదివారమునకు భానువారము, సోమవారమునకు ఇందువారము, మంగళవారమునకు భౌమవారము, బుధవారమునకు సౌమ్యవారము, లక్ష్మివారమునకు గురువారము, శుక్రవారమునకు భృగువారము, శనివారమునకు స్థిరవారము పేరినామములు

హస్తముయొక్క బొటనవ్రేలుకు అంగుష్టమని రెండవవ్రేలు తర్జనియనియు మధ్యమవ్రేలుకు మధ్యమమనిన్ని ఆతరువాత వ్రేలు అనామికమనిన్ని చిటికినవ్రేలుకు కనిష్టమనియు తెలియవలెను-

సంధ్యావందనము.

మం॥ అపవిత్రః పవిత్రోవా
సర్వావస్థాంగతోపివా। య
స్మరేద్విశ్వ కర్మాణం సభాం
హ్యాభ్యంతరశ్శుచిః॥

ఈమంత్ర శ్లోకమును పఠించుచు కుడిహస్తముతో ఉదకమును సంధ్యావందనముచేయు స్థలమందును తనపైని చల్లెది ఇట్లుచేయుటవలన భూశుద్ధియనబడును।

ఓం కేశవాయస్వాహా
ఓం నారాయణాయస్వాహా
ఓం మాధవాయస్వాహా

కుడిహస్తముచాచి వ్రేళ్లన్నియు దగ్గరచేసి తర్జనివ్రేలుమాత్రము మడిచేది అంగుటహస్తము ముకుళించును ఆపైని అహస్తమందుద్ధరిణె ఉదకముంచి స్వీకారముచేసేది. ఇది ఆచమనమనంబడును,

గోవింద విష్ణు మధుసూధన త్రివిక్రమ వామన శ్రీధర ఋషీకేశ పద్మనాభ దామోదర సంకర్షణ వాసుదేవ ప్రద్యుమ్న అనిరుద్ధ పురు

షోత్తమ అధోక్షజ నారశింహ అచ్యుత జనార్ధన ఉపేంద్ర హరె శ్రీ పరబ్రహ్మణేనమః ... ... నమస్కారము చేసేది

ఉత్తిష్టంస్తు భూతపిశాచః ఏతేభూమిభారకాః ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్మ సమారభే.

ఓంభూః ఓంభువః ఓగ్ంసువః ఓంమహః ఓంజనః ఓంతపః ఓగ్ంసత్యం ఓంతత్సవితుర్వరేణ్యంభర్గోదేవస్య ధీమహీధియోయోనః ప్రచోదయాత్ ॥ ♦ ఓమాపోజ్యోతి రసో మృతం బ్రహ్మభూర్భువస్సువరోం॥

యీమంత్రాంతమయ్యేవరకు అంగుష్టాగ్రము నాశికముయొక్క కుడిపుటయందును అనామికవ్రేలుతో యడమపుటను కొంచము నొక్కి యడలప్రాణవస్వాసముచక్కగాలుకును

మమోపాత్త దురితక్షయద్వారా శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం। శుభే శోభనముహూర్తే శ్రీమహా విశ్వకర్మణ అజ్ఞయా ప్రవర్తమానస్య। అద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయపరార్థే। శ్వేతవరాహకల్పే। వైవస్వత మన్వంతరే। కలియుగే ప్రథమపాదే। జంబూద్వీపే। భరతవర్షే. భరతఖండే। మేరోర్దక్షిణదిగ్భాగే। శ్రీశైలస్య ఈశాన్యప్రదేశే। గంగా గోదావర్యోర్మధ్యదేశే। స్వగృహే। సకలదేవతా బ్రాహ్మణ సన్నిధౌ। అస్మిన్వర్తమాన వ్యావహారిక చాంద్రమానేన॥

సంవత్సరే—ప్రభవాది ౬౦ సంవత్సరములలో అప్పటిసంవత్సరము పేరు

అయనే—ఉత్తరాయణదక్షిణాయనములరెంటిలో అప్పటిఅయనము పేరు

ఋతౌ—వసంతాది ఆరు ఋతువులలో అప్పటిఋతువులయొక్క పేరు.

మాసే—పన్నెండుమాసములలో తత్కాలమాసము పేరు.

పక్షే—శుక్లకృష్ణపక్షములరెండింటిలో తత్కాలపక్షము పేరు.

తిథౌ—పదిహేనుతిథులలో ఆవేళ తిథియొక్క పేరు.

వసరే—భానువారాది యేయువారములలో ఆవేళ వారముల పేరు మొదలగునవియని గ్రహించేది.

శుభనక్షత్రే। శుభయోగే। శుభకరణే। ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాంశుభతిథౌ శ్రీమాన్ శ్రీమతః గోత్రస్య నామధేయస్య॥ గోత్రము పేరు, తన పేరు చెప్పుకునేది.

ధర్మపత్నీ సమేతస్య మమఉయుష్యాభి వృద్ధ్యర్థం। ధర్మార్థకామమోక్ష చతుర్విధ పురుష ఫలావాప్త్యర్థం। సమస్త పాపక్షయార్థం ప్రాతస్సంధ్యాము పాశిష్యే॥ అనామిక వ్రేలుతో ఉదకముము ట్టుకునేది.

౧ ఓం ఆపోహిష్ఠామయోభువః॥ ౨ ఓం తానఊర్జేదధాతనః॥ ౩ ఓంమహేరణాయ చక్షసే॥ ౪ ఓం యోవశ్శివతమోరసః॥ ౫ ఓం తస్యభాజయతేహనః॥ ౬ ఓం ఉశతీరివ మాతరః॥ ౭ ఓం తస్మాఅరంగమామవః॥ ౮ ఓం యస్యక్షయాయజిన్వథ॥ ౯ ఓం ఆపోజనయథాచనః॥

యీ మంత్రారంభము ౧ వ్రేలుకొనిఅనామికవ్రేలు ౧ ఉదకముతగిలేటట్టు ముంచుచు ఓ ... కముపడేటట్టు జల్లుకునేది అలాగు ఉదకముజల్లుటచే మార్జనమనబడును.

ప్రాతఃకాల మంత్రము.

సూర్యశ్చ మామన్యుశ్చ మన్యుపతయశ్చమన్యు కృతేభ్యః పాపేభ్యోరక్షన్తామ్ యద్రాత్ర్యా పాపమకార్షం। మనసావాచాహస్తాభ్యాం। పద్భ్యాముదరేణశిశ్నా రాత్రిస్తదవలుమ్పతు। యత్కించదురితంమయి ఇదమహంమామ మమృతయోనౌ। సూర్యేజ్యోతిషి జుహోమిస్వాహా॥

ఆచమనము చేయునట్లుగా హస్తమందుదకముపుంచుకుని మంత్రించి ఉదకము లోపలకు పుచ్చుకునేది. సూర్యాహ్న సాయంకాలమంత్రములకు యిదేక్రమమని తెలిసేది.

మాధ్యాహ్నమంత్రము.

ఆపఃపునంతు పృథివీం పృథివీపూతా పునాతుమామ్। పునంతుబ్రహ్మణస్పతిః బ్రహ్మపూతా పునాతుమాం। యదుచ్ఛిష్ట మభోజ్యం యద్వాదుశ్చరితంమమ। సర్వం పునన్తు మామాపోఽ సతాంచ ప్రతిగ్రహగ్ స్వాహా॥

సాయంకాలమంత్రము.

అగ్నిశ్చ మామన్యుశ్చ మన్యుపత యశ్చమన్యుకృతేభ్యః। పాపేభ్యోరక్షన్తామ్। యదహ్నా పాపమకార్షం మనసావాచా హస్తాభ్యాంపద్భ్యాముదరేణశిశ్నా। అహస్తదవలుమ్పతు। యత్కించదురితంమయి ఇదమహం మామమృతయోనౌ సత్యేజ్యోతిషి జుహోమిస్వాహా॥
యీమంత్రము మూడుకాలములకు ఉపయోగమగును,

ద్విఃపరిమృజ్య। సకృదుప స్పృశ్యపాణిం పాదౌ ప్రోక్షతిఃశిరః చక్షుషీ నాశికే శ్రోత్రే హృదయమారభ్య.

అనామిక వ్రేలుతో ఉదకము ముట్టుకుని రెండుచేతులు కాళ్లు కడిగికొని నట్టుచేసి సిరస్సు, కళ్లు, ముక్కు, చెవులును రెండుమార్లు స్పృశించేది.

నృత్వాచమ్య.

దధిక్రావ్ణ్ణో అకారిషం జిష్ణోర శ్వస్య వాజినః। సురభినోముఖా కరత్ప్రణ ఆయూగ్ంషి తారిషత్। ఆపోహిష్ఠా మయోభువ। స్తానఊర్జే దధాతన మహేరణాయచక్షసే। యోవశ్శివతమోరసః। తస్యభాజయతేహనః। ఉశతీరివమాతరః। తస్మాఅరంగమామవః। యస్యక్షయాయ జిన్వథ ఆపోజనయథాచనః॥

యీమంత్రమునకు వెనక చెప్పినప్రకారము అనామిక వ్రేలుయొక్క అగ్రముతో సిరస్సునందు ఉదకము జల్లుకునేది. యిది మార్జనమంత్రము.

౧ హిరణ్యవర్ణాశ్శుచయః పావకాయాసుజాతః కశ్యపో యాస్విన్ద్రః అగ్నిం యాగర్భందధిరే విరూపాస్తాన ఆపశ్శగ్ స్యోనాభవంతు॥ ౨ యాసాగ్ంరాజావరుణో యాతిమధ్యే సత్యానృతే అవపశ్యన్ జనానాంమ ధుశ్చ్యుతశ్శుచయో యాః పావకాస్తాన ఆపశ్శగ్ స్యోనాభవంతు॥ ౩ యాసాందేవివాదివికృణ్వంతి భక్షంయా అంతరిక్షేబహుధాభవంతి యాః పృథివీం పయసోన్దన్తి శుక్రాస్తాన ఆపశ్శగ్ స్యోనాభవంతు॥ ౪ శివేనమాచక్షుషా పశ్యతా పశ్శివయా తనువోపస్పృశతు త్వచంమే సర్వాగ్ం అగ్నిగ్ం రప్సుషదో హువేవో మయి వర్చో బలమోజో నిదత్తాద్రుపదాది వముంచతు ద్రుపదా దివేన్మ్ముముచానః స్విన్నస్స్నాత్వీమలాదివ పూతంపవిత్రేణే వాజ్యం॥ ఆపశ్శుద్ధన్తుమైనసః।

హస్తమును అనుమాత్రము ముకిళింపజేసి ఆ హస్తమందు ద్దరిగొడు దకము వుంచుకుని మంత్రాంతమున విడచేది

ఆచమ్య.

ప్రాతరర్ఘ్యప్రదానమ్.

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ ప్రాతఃకాలే సూర్యార్ఘ్యత్రయప్రదానం కరిష్యే॥

ఓంభూర్భువస్సువః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్॥

హస్తమందుదకముంచుకుని మూడుమార్లుమంత్రం వచిస్తు మూడుపర్యాయములుఉదకమువిడిచిపెట్టేది.

అసావాదిత్యోబ్రహ్మ ఉద్యంతమస్మై యంత మాదిత్య మభిధ్యాయ న్కుర్వన్ బ్రాహ్మణో విద్వాన్ సకలం భద్రమస్నుతే సావాదిత్యో బ్రహ్మేతి బ్రహ్మైవసన్ బ్రహ్మాప్యేతి యఏవం వేద॥

హస్తమందుదకముంచుకొని వక్షస్థలము పైకియెత్తి కుడినుంచి యెడమకు తన సిరస్సుచుట్టూర ఉదకము రాలేటట్టుగాతిప్పేది.

ఉదయ సాయంత్రములయందు చెప్పకునేక్రమము.

సంధ్యాంతర్పయామి గాయత్రీంతర్పయామి బ్రాహ్మీంతర్పయామి (ఉదయము) సంధ్యాంతర్పయామి సరస్వతీంతర్పయామి రౌద్రీంతర్పయామి (సాయంత్రము)	హస్తమునందు ఉద్ధరణెడు ఉదక మునుంచుకొని తర్పయామి అన్న ప్పుడు ధారవిడుచుచుండేది. యీ చెప్పియున్న మూడు వేళలకు యీమంత్రములు వేరువేరుగా చెప్పకునేది.

మాధ్యాహ్నిక అర్ఘ్యప్రదానము.

హంసశ్శుచి షద్వసురంత రిక్ష సద్ధోతా వేదిషదతి థిర్దురోణసత్ నృషద్వర సదృత సద్వ్యోమ సదబ్జా గోజా ఋతజా అద్రిజా ఋతం బృహత్ ॥ ♦ యీమంత్రముచెప్పి ఉదకము ఒకసారి దారగావిడిచేది.

ఓంభూర్భువస్సువః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ ॥ ♦ యీమంత్రము రెండుపర్యాయము లు చెప్పి దారలువిడిచేది.

ఆసావాదిత్యో బ్రహ్మేతి బ్రహ్మైవసన్ బ్రహ్మాప్యేతి యఏవంవేద సంధ్యాంతర్పయామి । సావిత్రీంతర్పయామి । వైష్ణవీంతర్పయామి ॥ ప్రాతఃకాలతర్పణవిధిగానె తర్పణయిచ్చేది.

ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ అగ్నిర్దేవతాబ్రహ్మఇత్యార్షం । గాయత్రీం ఛందం పరమాత్మస్వరూపం। సాయుజ్యం వినియోగం॥ ౧ ఆయాతువరదాదేవీ అక్షరంబ్రహ్మ సమ్మితం । గాయత్రీం ఛందసామా తేదం బ్రహ్మజుషస్వమె ॥ ౨ యదాహ్నాత్కురుతె పాపంతదాహ్నాత్ప్రతి ముచ్యతె । యద్రాత్ర్యాత్కురుతె పాపంతద్రాత్ర్యాత్ప్రతిముచ్యతె॥ సర్వవర్ణె మహాదేవి సంధ్యావిద్యే సరస్వతి॥ 3 ఓజోసి । సహోసి బలమసి భ్రాజోసి దేవానాం ధామనామాసి విశ్వమసి విశ్వాయుః సర్వమసి సర్వాయుః అభిభూరోం గాయత్రీ మావాహయామి॥

సావిత్రీమావాహయామి
సరస్వతీమావాహయామి
బ్రాహ్మీమావాహయామి
శ్రియమావాహయామి
బలమావాహయామి
గాయత్ర్యాః గాయత్రీచ్ఛందో
త్వష్టబ్రహ్మఋషిః మనుర్దేవతా

వక్షస్థలమున కెదురుగ దోసిలిపట్టి గుండ్రముగను పెడవ్రేళ్లుతగిలే టట్లుగను ఆవాహనములు చేస్తూ యుండవలయును.

అంగన్యాసము.

అగ్నిర్ముఖం
బ్రహ్మశిరో
విష్ణుర్హృదయం
రుద్రశ్శిఖ
పృథగ్యోనిః

హస్తముయొక్క వేళ్లు దగ్గరజేర్చి ముఖమునకుచూపేది. ఆహస్తము సిరస్సునఉంచేది. ఆహస్తము వక్షస్థలమునందు ఉంచేది. హస్తము సిఖయందున ఉంచేది. (పృథగ్యోనిః రెండుహస్తములుఊర్వులయందుంచే

ప్రాణాపాన వ్యానోదాన సమాన సప్రాణా శ్వేతవర్ణా సాంఖ్యాయనసగోత్రా గాయత్రీ చతుర్వింశత్యక్షరా త్రిపదా షట్కుక్షిః పంచశీర్షోపనయనే వినియోగః॥

కుడిహస్తముయొక్క వ్రేళ్లుదగ్గరిగావుంచి హస్తముసాచిఆహస్తముతనకుడిపార్శ్వము వైపునుంచి శిరస్సుచుట్టూ తిప్పియెదటికి తెచ్చి యెడమహస్తములో కుడిహస్తముఉంచేది॥

సృత్వాచమ్య.

ఓంతత్స వితుర్వరేణ్యం స్వాహా
భర్గోదేవస్య ధీమహిస్వాహా
ధియోయోనః ప్రచోదయాత్
స్వాహా

యీమూడుమంత్రములకు మూడుపర్యాయములు అచమనీయం చేసేది యిదేసృత్వాచమనమని తెలిసేది.

ఓంభూః ఓంభువః ఓగ్ంసువః ఓంమహః ఓంజనః ఓంతపః ఓగ్ంసత్యం ఓంతత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవ స్యధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ ॥

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం ప్రాతః సంధ్యాంగ దేవతా పంచవింశత్యుత్తర శతగాయిత్రీ మహామంత్ర జపంకరిష్యే॥

కరన్యాసము.

ఓంతత్సవితుః అంగుష్ఠాభ్యాన్నమః వరేణ్యంతర్జనీభ్యానమః భర్గోదేవస్య మధ్యమాభ్యాంన్నమః ధీమహిఅనామికాభ్యాధియోయోనఃకనిష్ఠికాభ్యాంన్నమః ప్రచోదయాత్ కరతల కరపృష్టాభ్యాన్నమః	రెండుహస్తముల తర్జనీవ్రేళ్లయొక్క అగ్రములను ఆయాఅంగుష్టములయొక్క మొదట ననగా ఆదియందునుంచి అగ్రముపర్యంతము నడిపించేది అనగాజరిపేది. తర్జనీవ్రేళ్ళపైని అంగుష్టములునడిపేది. మధ్యమవ్రేళ్లమీాద అంగుష్టములునడిపేది అనామికవ్రేళ్లయందు అంగుష్టములునడిపేది. కనిష్టవ్రేళ్లయందు అంగుష్టములునడిపేది. వామహస్తమందు దక్షిణహస్తముంచి వామహస్తముకు ప్రదక్షిణముగా దక్షిణహస్తమును త్రిప్పుచు వామహస్తముయొక్కపూర్వపృష్ట భాగములను దక్షిణహస్తముతో స్పర్శచేసేది యిట్లుత్రిప్పినప్పుడు రెండుహస్తములు గోడీనయుంచవలయును॥

తత్సవితుఃబ్రహ్మాత్మనే హృదయాయనమః। వరేణ్యం విష్ణ్వాత్మనేశిరసెస్వాహా।భర్గోదేవస్య రుద్రాత్మనె శిఖాయై వౌషట్।ధీమహి సత్యాత్మ	కుడిహస్తముసాచి హస్తముతో తన హృదయమునకగపరచినట్టుగా వక్షస్థలమందు ఆప్రకారమేహస్తమును సిరస్సునుంచేది. ఆప్రకారమే హస్తము సిరోజములయందుంచేదిఅనగాసిఖయందు.

శికవచాయహుం। దివ్యో
యోనః జ్ఞానాత్మనే నేత్ర
త్రయాయవౌషట్। ప్రచోద
యాత్। సర్వాత్మనే అస్త్రా
యఫట్। భూర్భువస్సువరోమి
తి దిగ్బంధః॥

వామహస్తము కుడిభుజము యందున కుడిహస్తము యెడమభుజమందున ఉంచేది. కుడిహస్తముతో తన నేత్రములును స్పర్శచేసేది. కుడిహస్తమును తన కుడిపార్శ్వము వొబడిని సిరస్సు వెనకనుంచి చుట్టూత్రిప్పి యెదుటకు తెచ్చియెడమహస్తములో కుడిచేయివుంచేది.

ధ్యానం

ముక్తావిద్రుమహేమ నీలధవళచ్ఛాయై ర్ముఖైస్త్రీక్షణైర్యుక్తా
మిందునిబద్ధరత్నమకుటాంతత్త్వార్థవర్ణాత్మికాం। గాయత్రీం వరదా
భయాంకుశకశాం శుభ్రంకపాలంగదాం। శంఖం చక్రమదారవింద
యుగళం హస్తైర్వహంతీంభజే। యోదేవస్సవితాస్మాకం। ధియోధ
ర్మాది గోచరః ప్రేరయేత్తస్యయద్భర్గస్తద్వరేణ్యముపాస్మహే॥

గాయత్రీమంత్రము.

ఓంభూర్భువస్సువః
తత్సవితుర్వరేణ్యం
భర్గోదేవస్యధీమ
హిధియోయో
నః ప్రచోదయాత్

ఇదిగాయత్రీ మంత్రము సహస్రమయినను పంచవింశత్యుత్తర శతమనగా ౧౨౫ మారులయినను అథవా ౧౦ మారులయినను మౌనమున జపించేది జపసమయమందు తనయజ్ఞోపవీతముయొక్క దిగువభాగము కుడిహస్తము బొటనవేలితో పట్టుకొని హస్తముపైని వస్త్రముకప్పి జపంచేసినంతమట్టుకు తనవక్షస్థలమున ఆని వుంచేది.

యథాశక్తి గాయత్రీ మహామంత్ర జపంతత్సబ్రహ్మార్పణమస్తు అని నమస్కారంచేసేది.

ప్రాతఃకాలసూర్యోపస్థానమంత్రం

ఓంమిత్రస్యచర్ షణీధృతశ్రవో దేవస్యసానసింసత్యంచిత్రస్యవస్తమం
మిత్రోజనాన్ యాతయతి ప్రజానన్మిత్రో దాధారపృథి వీముతద్యాం
మిత్రః కృష్టీరని మిషాభిచష్టే సత్యాయహవ్యం ఘృతవద్విధేమప్ర
సమిత్ర మర్తోఅస్తు ప్రయస్వాన్ యస్తఆదిత్య శిక్షతివ్రతేన నహ
న్యతేతో తోనైన మగ్ం హోఅశ్నోత్యంతితోన దూరాత్ అని
నమస్కారముచేస్తూ యీమంత్రంచెప్పుకునేది.

మాధ్యాహ్నిక సూర్యోపస్థానమంత్రం

ఆసత్యేనరజసా వర్తమానో నివేశయన్నమృతం మర్త్యంచ హిర
ణ్యయేన సవితారథేనాదేవోయాతి భువనానిపశ్యన్॥ ౧
ఉద్వయంతమసస్పరిపశ్యంతో జ్యోతిరుత్తరం దేవందేవత్రాసూర్య
మగన్మజ్యోతి రుత్తమం ఉదుత్యం జాతవేద సందేవం వహన్తి కేతవః దృ
శేవిశ్వాయ సూర్యం॥ ౨ చిత్రందేవానా ముదగాదనీకం చక్షుర్మిత్ర
స్యవరుణ స్యాగ్నేః ఆప్రాద్యావా పృథివి అంతరిక్షగ్ం సూర్యఆత్మాజ
గతస్తస్థుషశ్చ॥ ౩ తచ్చక్షుర్దేవహితం పురస్తాచ్ఛుక్ర ముచ్చరత్ ప
శ్యేమశరద శ్శతం సందామ శరదశ్శతం మోదామ శరదశ్శతం భవా
మశరదశ్శతం శృణవామ శరదశ్శతం ప్రబ్రవామ శరశ్శతం అజీతా
స్యామ శరదశ్శతం జ్యోక్చసూర్యం దృశేఉదగాన్మహతోర్ణ వాద్వి
భ్రాజమానస్సలిలస్యమధ్యే స్సమావృషభో లోహితాక్ష సూర్యోవిప
శ్చిన్మన సాపునాతు ౪ ॥ సంధ్యాయైనమః

సాయంకాలమంత్రం.

ఇమంమేవరుణశ్రుధీ హవమద్యా చమృడయ త్వామ వస్యు
రాచకే తత్త్వాయామిబ్రహ్మణావన్ద మానస్తదాశాస్తే యజమానో

హవిర్భిః అహేడమానో వరుణే హబోధ్యురుశగ్ం సమాన ఆయుః ప్రమోషీఃయశ్చిద్ధి తేవిశో యథాప్రదేవ వరుణవ్రతం ప్రినీమసిధ్య వి ద్యవి యత్కించే దంవరుణదై వ్యేజ నేభిద్రోహం మనుష్యాశ్చ రామ సి అచిత్తీయత్తవ ధర్మాయుయోపి మమానస్తస్మాదేనసో దేవరీరిషః కితవాసోయదిరి పూర్ను దివియద్వా ఘానత్యముతయస్న విద్వాన్ సర్వా తావిష్యశిథిరే వదేవాయథా తే స్యామవరుణ ప్రియాసః

ఓంనమఃప్రాచ్యైదిశేసాన గాదిబ్రహ్మఋషిర్ దేవతాః ఏతస్యాం ప్రతి వసంత్యే తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః॥

దక్షిణాయైదిశె సనాతనాదిబ్రహ్మఋషిర్ దేవతాః ఏతస్యాంప్రతి వసంత్యే తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః॥

ప్రతీచీదిశె ఆహభూనాది బ్రహ్మఋషి దెవాతాః ఏతస్యాంప్రతి వసంతె తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః

ఉదీచ్యైదిశేప్రత్న సాదిబ్రహ్మ ఋషిదెవతాఃఏతస్యాం ప్రతివసంతె తా భ్యశ్చ ఓంనమోనమః

ఊర్ధ్వాయైదిశేసు వర్ణాదిబ్రహ్మఋషి దెవతాః ఏతస్యాం ప్రతివసంతె తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః

ఆధరాయై దిశెసర్వేబ్రహ్మఋషిదెవతాః ఏతస్యాం ప్రతివ సంతె తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః

తూర్పు దక్షిణ పశ్చిమ ఉత్తర ఊర్ధ్వము అధోభాగముగనునమస్కా రము చేయుకునేది.

పృథివ్యాకాశయో స్సానగసనాతనాదిబ్రహ్మఋషిః గోత్రేభ్య శ్చ నమోనమః సంధ్యాయైనమోగాయత్ర్యైనమః సావిత్ర్యైనమస్స

రస్వత్యైనమో మాత్రేనమో పిత్రేనమో గురువేనమస్సర్వేభ్యోదే వేభ్యోనమః పృథివ్యాపస్తేజోవాయురాకాశాత్ ఓంనమోభగవతే వాసుదేవాయ యాగ్ంసదాసర్వభూతాని చరాణి స్థావరాణిచప్రాతః సాయంనమస్యంతి సామాసంధ్యాభిరక్షతు॥ శివాయవిష్ణురూపాయశివ యరూపాయవిష్ణవె శివశ్చహృదయం విష్ణుర్విష్ణోశ్చ హృదయగ్ం శివః యదాంతరనపశ్యామిస్తదామేస్వస్తిరాయుషి। నమోబ్రహ్మణ్యరూ పాయవిశ్వబ్రహ్మ హితాయచ। జగద్ధితాయ దేవాయ విశ్వజ్ఞాయన మోనమః ఉత్తమె శిఖరె జాతె భూమ్యాం పర్వతమూర్ధని। బ్రహ్మ ణేభ్యోభ్యనుజ్ఞాతాగచ్ఛదేవియథాసుఖం। స్తుతోమయావరదా వేదమా తాప్రచోదయంతి। భువనస్త్రబ్రహ్మజాతా। ఆయుఃపృథివ్యాంద్రవిణంబ్రహ్మ వర్చసం। మహ్యందత్వా ప్రయాతుంబ్రహ్మలోకం। నమోస్త్వనంతా య సహస్రమూర్తయె సహస్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవె। సహస్రనా మ్నేపురుషాయశాశ్వతె సహస్రకోటి యుగధారిణేనమః॥ ఇదంద్యావా పృథివీసత్యమస్తు పితర్మాతా యదిహోపభ్రువేవాం భూతం దేవానా మవమె అవ్రోభిః। విద్యామేషంవృజినంజీరదానం ఆకాశాత్పతితం తో యంయథాగచ్ఛతి సాగరం। సర్వదేవ నమస్కారం త్వష్టారం ప్రతిగచ్ఛ తి సర్వవేదేషు యత్పుణ్యం సర్వతీర్థేషుయత్ఫలం। తత్ఫలం పురుషా ప్నోతిస్తుత్వా దేవంజగద్గురుం। వాసనాద్వాసుదేవస్యవాసితంతె జగ త్రయం సర్వభూతాని వాసోసి విశ్వకర్మ నమోస్తుతె॥

పంచాశత్కోటి విస్తీర్ణ పర్యంతం శ్రీసానగ సనాతనాది పంచ వింశత్యుత్తర శతబ్రహ్మబుషి గోత్రేభ్యో శుభంభవతు॥ యింతవరకు నమస్కారముగానె పుంచవలెను.

ప్రవర శాఖసూత్ర గోత్రోత్పన్నోహం భో అభివాదయే

కుడిహస్తముయొక్క తర్జనిమధ్యము వేళ్లతోను యడమకర్ణము యొక్కతమ్మెను యడమహస్తముత ర్జనిమధ్యమ వేళ్లచేత దక్షిణకర్ణము యొక్క తమ్మెను। ఏకముహూర్తమందు పట్టుకొని యీమంత్రమును సాంగముగా పఠించిన తరువాత విడచేది.

శ్లో॥ కాయేనవాచామన సైంద్రియైర్వా
బుద్ధ్యాత్మ వాపాప్రకృతేస్వభావాత్
కరోమి యద్యత్సకలంపరస్మై
శ్రీవిశ్వకర్మణా ఏతిసమర్పయామి॥

సర్వం శ్రీవిశ్వకర్మార్పణమస్తు॥ ధారవిడచి నమస్కరించేది

సంధ్యావందనము సంపూర్ణము.

ఆశీర్వచనము

శతంజీవశరదో వర్ధమాన ఇత్యపి నిగమోభవతి శతమితి శతం దీర్ఘమాయుర్మరుతే సనావర్ధయంతి శతమేనమేవశతాత్మానం భవతి శతమనంతం భవతి। శతమైశ్వర్యంభవతి। శతమితిశతం దీర్ఘమాయుః

జట.

నప్రోనప్రోభవతి భవతి నప్రోనవోనవోనవో భవతి। నవో నవ ఇతి నవః నవః। భవతి జాయమానో జాయమానో జాయమానో భవతిభవతి జాయమానః। జాయమానోహ్నా మహ్నాం జాయమానో జాయమానోహ్నాం। అహ్నాం కేతుః కేతు రహ్నామహ్నాం కేతుః। కేతు బుషసా ముష సాం కేతుః కేతు బుషసాం। ఉషసామే త్యేత్యుష సాముషసామేతి। ఏత్యగ్ని ఆగ్నిఏత్యేత్యగ్ని। అగ్ని ఇత్యగ్ని। భా

గం దేవేభ్యో దే వేభ్యో భాగం భాగం దేవేభ్యః । దేవేభ్యో వి విద దేవేభ్యో వి । వివిధాది దధాతి వివిదధాతి । దధాత్యా యన్నా యం దధాతి దధాతి దధాత్యాయన్ । ఆయన్ప్రిపాప్రియన్నా యన్ప్రి యన్నిత్యాయన్ । ప్రిచంద్రి మాశ్చంద్రిమాః । పప్రిచంద్రమాః । చంద్రిమాస్తిరతి తిరతి చంద్రమాశ్చంద్రిమాస్తిరతి । తిరతి దీఘం దీర్ఘం తిరతి త్తిరతి దీర్ఘం । దీర్ఘమాయురాయుదీర్ఘం దీ ర్ఘమాయుః । ఆయురిత్యాయుః॥

దీనికిపది

నవోనవోభవతి జాయమాన ఇతి పురోనువాఖ్యాభవ త్యాయు ర్వాస్మిన్ తయాదధాతి యమాదిత్యా అగం శుమాప్యాయ యంతీతి యాజ్యైవైనమెత యాంప్యాయయతి॥ శతమానం భవతి శతాయుః పు రుష శతేంద్రియె ఆయుష్యే వేంద్రియె ప్రితితిష్టతి దీఘమాయు॥

READY FOR SALE.

APPLY SHARP. ONLY A FEW COPIES LEFT.

అమ్మకమునకు సిద్ధముగానున్నవి.

1. శుభదాంపత్యము — ఇదివరకు ధరిత్రియందు శృంగార భూయిష్ఠంబును, ప్రతి పద్య రసాభ్యుదయంబుగను నాటకముల చక్కని తెలుగు నాటకము హోతా వెంకటకృష్ణయ్య గారిచే వ్రాయబడినది రు 0.12.0

2. భక్తిరసకళిక — ఇది భక్తిరసపుంజము ఇందు శ్రీజగన్నాథస్తోత్ర ప్రవచనము, నవగ్రహ స్తోత్రంబును గల తెలుగు పుస్తకము 0-1 0

3. సర్వత సుందర్శనము — ఇది యెంత విచారావస్థయందైన నగవును పుట్టించునట్టి కల్పనతో వ్రాయబడిన వైధవ్య వివాహనిరసనమను తెలుగు కథ శ్రీ బల్లా సుబ్బయ్య గారిచే వ్రాయబడినది. 0.2.0

3. బ్రహ్మోత్తర జీవన్ముక్తి విద్యాదీపిక — వేదాంతరహస్యమును దెలుపు తెలుగు పుస్తకము 0.1 0

4. ఉన్మత్తరాఘవము — ఇయ్యది అరణ్యవాసము చేయునపుడు దాను వేటకు బోయితిరిగి వచ్చునప్పటికి వనాంతరమున బువ్వులుగోయుచున్న సీత యొక్క శాపకారణమున లేడిరూపమునొంద, జేరియసింగానక రాముడు పరిభ్రమించుచు, అగస్త్య ప్రసాదముచే శాపవిముక్తమైనసీతనుగలసికొనుటవిషయముగల యేకాంక నాటకము. వెల 0.2.0

5. శ్రీ శివరామదీక్షితకృత బృహద్వాసిష్ఠము — ఇయ్యది యెల్లరకు దేటతెల్లంబుగ దెలియగలుగు వేదాంతగ్రంథము చదివినవారు బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నులగుదురు. వెల 1.8.0

6. లక్ష్మీసంవాదము — కృష్ణుడు దేవాసుర యుద్ధమునకు బోవునెడ లక్ష్మితో జెప్పనందుకు వారిసంవాద సంతాపముల దెలుపు నేకాంక నాటకము. 0-1.6

7. వేశ్యాకుల ధర్మచంద్రిక — యిదిమిగుల శృంగార రసప్రధానమై ఆ కులధర్మములను దెలుపు రతిరహస్యగ్రంథ సందర్భమైనది. 0.12.0

8. భగవద్గీత — కందములు ఇదిచిరాత్రపూరి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రివారిచేచే యబడినది మిగుల వేదాంతార్థముతో గీతార్థబోధకముచేయు రమణీయముయిన గ్రంథరాజము 0.4.0

9. శ్రీవచనభూషణము వెల 0.12 0

10. బాలాసహస్రనామావళి వెల 0-1.6

11. సూర్యాష్టోత్తర నామావళి వెల 0-1.0

12. బాలార్చనావిధి వెల 0.8.0

జి. వెంకన్న బ్రదర్సు
బుక్కు సెల్లర్సు
కాకినాడ.

G. Venkanna Bros.,
BOOK-SELLERS,
COCANADA TOWN.

10861